

Du, som gi'r os liv

Tekst: Hans Anker Jørgensen (DDS 369)

Melodi: John Frandsen, 2008

Du, som gi'r os liv og gør os gla - de, du, som hol-der af os, som vi er,

du, som åb - ner bø-ge-hæk-kens bla - de, du, som ska-ber blomst og bi og bær,

u - den dig var al - le mar-ker gol - de, u - den dig var al - le hjer-ter kol - de.

Uden dig har kolde spekulanter
skabt en hverdag uden lys og luft,
uden tid til børn og gamle tanter,
uden fuglesang og blomsterduft.
Uden dig må glæden gå på krykker,
uden dig må livet gå i stykker.

Uden dig forråder vi hinanden,
uden dig går vores sind i chok.
Uden dig går folket fra forstanden,
hele verden går mod ragnarok.
Derfor råber vi i angst og smerte:
Lær os én gang til, hvad Jesus lærte:

»I kan ikke tjene Gud og Fanden,
I må vælge mellem liv og død.
I skal ikke tjene på hinanden,
I skal dele glæde, sorg og brød.
Tjen hinanden, I er alle lige,
der er ingen rige i mit rige!

I skal se med kærlighedens øjne,
alt det skabte skal I passe på.
I skal ikke tro på gyldne løgne,
i mit rige er de store små.
I skal ikke frygte nogen fjende,
kærlighedens liv har ingen ende!«

Du, som åbner døren gennem døden,
når vi drikker af dit hjerteblod,
vis os midt i mørket morgenrøden,
giv os hvedekornets kraft og mod.
Du, som åbner bøgehækkens blade,
giv os liv og lys, og gør os glade!